

Arrest

nr. 197 920 van 12 januari 2018

in de zaken:

I. RvV X / VIII

II. RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift in de zaak sub I dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 juli 2015, waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien het verzoekschrift in de zaak sub II dat voormelde verzoekende partij op 28 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 juli 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 14 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 25 februari 2015 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.2. Op 15 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan verzoekster op 20 augustus 2015 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 25.02.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

Z.T.

nationaliteit: Russische Federatie

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen werden niet weerhouden door de arts-attaché (zie medisch advies d.d. 13.07.2015 onder gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

1.3. Eveneens op 15 juli 2015 neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan verzoekster op 20 augustus 2015 in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“De mevrouw,

Naam + voornaam: Z.T.

(....)

nationaliteit: Russische Federatie

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 7 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de samenhang

Niettegenstaande het feit dat de twee bestreden beslissingen formeel steun vinden in verschillende bepalingen van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast, op basis van de feitelijke gegevens in het dossier, dat de verwerende partij het zelf klaarblijkelijk nuttig en nodig heeft geacht om de uitkomst van de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet af te wachten alvorens een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster af te leveren.

Aldus heeft de vaststelling dat de aanvraag om medische regularisatie ontvankelijk doch ongegrond is en dat er vanuit medisch standpunt geen bewaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland, geleid tot het oordeel dat er geen medische bezwaren zijn die zich verzetten tegen de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. Door aldus te handelen erkent de verwerende partij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Een en ander blijkt overigens ook uit een samenlezing van de bestreden beslissingen: deze werden genomen op dezelfde datum door dezelfde ambtenaar, attaché J.B. Verder blijkt uit het administratief dossier dat attaché J.B. op 15 juli 2015 aan de burgemeester van de gemeente Houthulst instructies gaf om *"ingevolge de aanvraag om machtiging tot verblijf van 25.02.2015 in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 [...] dat deze aanvraag ongegrond is [...] betrokkene(n) uit te nodigen en de documenten in bijlage te betekenen:*

- De beslissing tot ongegrondheid van de regularisatieaanvraag

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene/n te willen overhandigen.

- Het bevel om het grondgebied te verlaten 7 dagen (bijlage 13)."

Ten slotte kan in een interne nota van attaché J.B. van 15 juli 2015 worden gelezen dat *"Alvorens het nemen van de beslissing tot verwijdering (...) de volgende elementen [werden] onderzocht (in toepassing van artikel 74/13):*

(...)

Gezondheidstoestand: uit het medisch advies d.d. 13.07.2015 blijkt geen onmogelijkheid tot reizen."

Aldus blijkt dat in casu het nemen van de verwijderingsmaatregel terzelfdertijd werd onderzocht als de weigeringsbeslissing met betrekking tot de verblijfsaanvraag en dat de beslissingen samenhangen. Beide bestreden beslissingen werden ook nog op dezelfde dag aan verzoekster betekend.

Gelet op deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat beide beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

4. Onderzoek van het beroep in de zaak sub I

4.1. In een enig middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing voert verzoekster onder meer de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht. Verzoekster zet onder meer uiteen:

"Artikel 9 ter par. 1 stelt tevens dat er moet onderzocht worden of verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst in het bijzonder in de Russische federatie.

Verzoeker zal de motieven zoals neergeschreven door de arts-attaché in zijn gesloten omslag bestuderen. Verzoeker zal aantonen dat deze motivering om tot bovenstaand besluit te komen niet deugdelijk is.

(...)

De arts-adviseur spreekt zich tevens uit over de toegankelijkheid..

De arts-adviseur baseert zijn analyse door de verwijzen naar de volgende website: www.fms.gov.ru/law/860/details/42881 . Verzoeker heeft deze website opgezocht. Zij verwijst daarvoor naar stuk 3.

Welnu de arts-adviseur stelt dat er toegang zou zijn voor verzoeker tot de noodzakelijke behandeling. De nodige zorgen zouden beschikbaar zijn in de Russische Federatie en volgens de federale Russische wet op 'het recht van de burgers van de Russische Federatie op vrij verkeer en keuze van verblijfplaats en woonplaats binnen de Russische Federatie', '... De Tsjetsjenen, in Ingoesjen en de Dagestanen hebben als burgers van de Russische Federatie dezelfde rechten en plichten die in de bepalingen van deze wet voorkomen als de andere burgers van de Russische federatie. Naast het woord federatie staat ² die verwijst naar stuk 3.

Welnu de raadsman van verzoeker heeft dit stuk nagegaan. Alvorens de arts-adviseur zich dit stuk baseert wenst verzoeker dat de arts-adviseur aantoont dat hij de Russische taal op een voldoende wijze beheerst. Hij kan dit doen door aan te tonen dat hij Russische wortels heeft, of minstens 5 jaar avondschoon Russische heeft gevolgd of een andere cursus waar Russisch de voertaal is.

De raadsman van verzoeker kan uit dit stuk niet opmaken dat de Tsjetsjenen, Ingoesjen en de Dagestanen dezelfde rechten en plichten hebben die in de bepalingen van deze wet voorkomen als de andere burgers van de Russische federatie. Nergens staat er een link naar een taal waarvan verwacht wordt dat deze begrijpbaar is (Engels, Duits, Frans of Spaans).

Hierbij komt dat de rechter die haar wettigheidstoets dient uit te oefenen en aldus moet onderzoeken of bovenstaande bepaling wel voorkomt in de Russische wet dit niet kan nagaan indien zij de Russische taal niet beheerst.

De rechter in vreemdelingenzaken kan dus niet nagaan of het motief waarop dit alles stoelt om de toegankelijkheid na te gaan wel deugdelijk is. Met andere woorden of dit motief wel in feite bestaat en neergeschreven is in de wet.

De raadsman van verzoekende partij heeft dit voorgelegd aan haar kleinzoon R. Welnu personen uit de Zuidelijke Kaukasus hebben beperkingen. Er wacht immers nog een vluchtelingenstroom van +/- 1.000.000 personen uit de Zuidelijke Kaukasus voor de poorten van Europa (stuk 4 - De morgen dd 28/08/2015). Hieruit volgt dit motief op pagina 2 van het advies, die voor de rechter in vreemdelingenzaken onbegrijpelijk is niet weerhouden kan worden. Het feitelijk bestaan staat niet vast.

Een schending van de motiveringsplicht staat vast.

Het middel is gegrond.

(...) ”

4.2. De verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“In een volgend onderdeel heeft de verzoekende partij kritiek op de verwijzing door de arts-adviseur naar een artikel afkomstig van het internet, met name www.fms.gov.ru/law.

In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek, laat verweerder gelden dat verzoekende partij met haar kritiek geen afbreuk doet aan het deugdelijk advies van de arts-adviseur.

De arts-adviseur heeft hierbij vastgesteld dat de behandeling en opvolging aldaar beschikbaar en toegankelijk is. In het kader van het onderzoek naar de beschikbaarheid beperkte de arts-adviseur zich geenszins tot de enkele verwijzing naar het internetadres, doch baseerde hij zich op verschillende bronnen.

Terwijl bovendien moet worden benadrukt dat de verzoekende partij volkomen in gebreke blijft om aan te tonen dat de informatie, dewelke in de geraadpleegde website is opgenomen, incorrect zou zijn. De verzoekende partij beperkt zich in dit kader tot ongestaafde kritiek.

“Los van het feit dat niet blijkt dat de lijst van hospitalen die in wikipedia is opgenomen incorrect is, dat de Slovaakse autoriteiten foutieve inlichtingen verstrekken of dat het gebruik van een vertaalprogramma heeft geleid tot een incorrecte analyse van de situatie in Slovakije, moet worden geduurd dat uit het door verweerder neergelegde administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer zich bij het opstellen van het advies ook heeft gesteund op diverse andere bronnen.” (R.v.V. nr. 101 952 van 29 april 2013)

Verweerder besluit dat zowel de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging, als de toegankelijkheid van de zorgen en de opvolging werden – in tegenstelling tot wat verzoekende partij tracht voor te houden - door de arts-adviseur werd nagegaan, en deze kwam tot het besluit dat niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Vermits de aandoening behandelbaar is in Rusland, kan er logischerwijze ook geen sprake zijn van een onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst.”

4.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.”

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet “zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen” waarop de bestreden beslissing tevens steunt.

Uit het bepaalde in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet volgt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van toepassing is op twee onderscheiden gevallen, met name:

- (1) een ziekte die een reëel risico is voor het leven of de fysieke integriteit van de aanvrager, of
- (2) een ziekte die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

4.4. In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaard omdat volgens de verweerder “het aangehaalde medisch probleem (...) niet worden [kan] weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter”. In de bestreden beslissing geeft de verweerder uitdrukkelijk aan zich te steunen op het medische advies van de ambtenaar-geneesheer van 13 juli 2015. Dit medisch advies, dat aan de eerste bestreden beslissing ten grondslag ligt, wordt derhalve geacht integraal deel uit te maken van de motieven van de bestreden beslissing en luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 25.02.2015.

Voorgelegde medische attesten:

- *Hospitalisatieverslag de dato 01/04/2011 van dr. G.S. Mastectomie links na sentinelprocedure wegens invasief ductaalcarcinoom.*
- *Consultatieverslag de dato 17/10/2014 van dr. G.S.. Gunstige oncologische evolutie zonder evidentie voor tumoractiviteit.*
- *Hospitalisatieverslag de dato 13/11/2014 van dr. P.B.. Subarachnoïdale bloeding uit aneurysma a. cerebri inferior waarvoor coiling.*
- *Medisch getuigschrift de dato 19/02/2015 van dr. J. B.. Hormonale behandeling voor borstcarcinoom, rechter hemiparese.*

Bespreking van het medisch dossier:

Uit dit medisch dossier blijkt dat de betrokkene opgevolgd wordt voor een borstcarcinoom en hiervoor een

hormonale nabehandeling krijgt. De betrokkene werd tevens heelkundig behandeld voor een subarachnoidale

bloeding met secundair een rechter hemiparese.

De verdere opvolging en nabehandeling voor het mammacarcinoma werden reeds behandeld in het medisch

advies de dato 16/10/2013. Uit controle blijkt dat de oncologische toestand stabiel is.

Verdere neurologische opvolging na de doorgemaakte subarachnoidale bloeding is aangewezen. De oorzaak van de bloeding was een aneurysma dat heelkundig werd behandeld (coiling). Voor de rechter hemiparese kreeg de betrokkene revalidatie. Er is geen enkele aanwijzing dat deze behandeling actueel nog gecontinueerd dient te worden (herstel na een doorgemaakt CVA treedt op in de eerste maanden, de letsels die daarna niet hersteld zijn, zijn niet meer voor verbetering vatbaar). Verdere opvolging bij een neuroloog is aangewezen (uit het advies de dato 16/10/2013 blijkt dat dit beschikbaar en toegankelijk is), evenals behandeling met Asaflow® (acetylsalicylzuur).

Simvastatine kan niet als een noodzakelijke behandeling gezien worden en in het medisch dossier is er ook geen concrete indicatie voor het gebruik van Redomex®.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in de Russische Federatie:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief

dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is1 :

Aanvraag Medcoi van 22/06/2015 met het unieke referentienummer BMA 6913.

Acetylsalicylzuur is beschikbaar.

Toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen in de Russische Federatie:

"De advocaat van verzoekster beweert dat zij in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet zou kunnen genieten van de toegang tot medische zorgen zoals de zorgen die zij momenteel in België ontvangt. Hij baseert zich op Press releases van de Europese Commissie. Wat betreft de verwijzing naar artikels; dit gaat over de algemene toestanden betrokkene levert geen persoonlijke bewijzen van deze stellingen. Het louter invoeren van rapporten die op algemene wijze melding maken van de schending van mensenrechten in een land, volstaat niet om te staven dat iedere onderdaan van dat land een risico loopt onderworpen te worden aan marteling of aan onmenselijke of mensonterende behandelingen. Het EHRM heeft ook geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68).

Het gaat er immers niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van het gezondheids-systeem in de Russische Federatie vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg

hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voorde toegang tot

zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in het land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager. De nodige zorgen zijn beschikbaar in de Russische Federatie en volgens de federale Russische wet op « het recht van de burgers van de Russische Federatie op vrij verkeer en keuze van de verblijfplaats en de woonplaats binnen de Russische Federatie », « ... heeft elke burger van de Russische Federatie het recht op vrij verkeer en de keuze van verblijfplaats en woonplaats binnen de Russische Federatie ». De Tsjetsjenen, de Ingoesjen en de Dagestanen hebben als burgers van de Russische Federatie dezelfde rechten en plichten die in de bepalingen van deze wet voorkomen als de andere burgers van de Russische Federatie.²

De staat garandeert alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering. De bijdragen voorde verzekering worden betaald door de werkgever of, voor

werklozen, gepensioneerden en kinderen, door de staat. Iedereen is dus verzekerd. Mensen komen op het juiste niveau van specialisatie terecht op basis van een systeem van doorverwijzing. De patiënt kan zelf het hospitaal of de specialist kiezen naargelang waar hij of zij de kwaliteit van de zorgen het beste

vindt De algemene regel is dat Russische burgers medicatie kopen op eigen kosten. Er zijn geen vaste prijzen voor medicijnen in de Russische Federatie, de prijzen variëren van regio tot regio.³ Er bestaat een systeem van gespecialiseerde staatsinstellingen voor hulpbehoevende ouderlingen en invaliden (volwassenen en kinderen). Ze kunnen er kosteloos verblijven en ontvangen er gratis medische zorgen. Sociale werkers ondersteunen hulpbehoevende alleenstaanden ook thuis.⁴ Mensen die moeten leven van het minimumpensioen en invaliden en niet in een instelling verblijven, kunnen rekenen op gratis of goedkopere medicatie.⁵ Mannen (65 jaar) en vrouwen (60 jaar) krijgen een staatspensioen als ze niet in aanmerking komen voor een pensioen op basis van tewerkstelling.⁶ Overigens lijkt het ook erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in de Russische Federatie- het land waar zij tenslotte 70 jaar verbleef- geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar/of voor (tijdelijke) financiële hulp. De meerderjarige kleinzoon van betrokkene, R.Z. dient eveneens terug te keren naar het land van herkomst en kan betrokkene hierbij ondersteunen."

Conclusies:

Op basis van de vermelde medische gegevens kan er geen contra-indicatie om te reizen weerhouden worden.

Verder is er geen mantelzorg nodig omwille van de vermelde aandoeningen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij verblijft."

1 (...)

2 Federale Dienst van Migratie « Het recht van de burgers van de Russische Federatie op vrij verkeer en de keuze van de verblijfplaats en de woonplaats binnen de Russische Federatie » <http://www.fms.gov.ru/law/860/details/42881/>

3 IOM Country Fact Sheets, Russian Federation, 2011, p.8-10

Popovich L, Potapchik E, e.a., Health Systems in Transition, Russian Federation: Health system review, 2011, 75-78 en 113.

4 IOM Country Fact Sheets, Russian Federation, 2011, p.23

5 Popovich L, Potapchik E, e.a., Health Systems in Transition, Russian Federation: Health system review, 2011, p 125.

6 Social Security Programs Throughout The World, Russia, 2010"

4.5. In het medisch advies kan worden gelezen dat de ambtenaar-geneesheer de ingeroepen aandoening als ernstig beschouwt. Hij oordeelt daarbij dat een medische behandeling met acetylsalicylzuur aangewezen is.

De ambtenaar-geneesheer onderzoekt vervolgens of de benodigde medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst.

Dit onderzoek dient geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, te gebeuren (Parl.St. Kamer, 2005-2006, doc. nr. 51-2478/01, 35 en doc. nr. 51-2478/08, 9) Dit betekent dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een benodigde medische opvolging en behandeling moeten worden beoordeeld in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van het betrokken individu. Bij de beoordeling van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van een noodzakelijke behandeling moet het redelijkheidscriterium in acht worden genomen.

In deze stelt de ambtenaar-geneesheer vast dat een behandeling met acetylsalicylzuur beschikbaar is in de Russische Federatie. Hij verwijst daarvoor naar een Medcoi document van 22 juni 2015 met referentienummer BMA 6913. Uit dit document blijkt dat acetylsalicylzuur beschikbaar is in een apotheek in Moskou die wordt aangeduid als "private facility". Er blijkt uit het Medcoi document niet dat dit medicijn elders in de Russische Federatie beschikbaar zou zijn.

Wat betreft de toegankelijkheid van deze noodzakelijke medische zorgen in de Russische Federatie, stelt de ambtenaar-geneesheer: "De nodige zorgen zijn beschikbaar in de Russische Federatie en volgens de federale Russische wet op « het recht van de burgers van de Russische Federatie op vrij verkeer en keuze van de verblijfplaats en de woonplaats binnen de Russische Federatie », « ... heeft elke burger van de Russische Federatie het recht op vrij verkeer en de keuze van verblijfplaats en woonplaats binnen de Russische Federatie ». De Tsjetsjenen, de Ingoesjen en de Dagestanen hebben

als burgers van de Russische Federatie dezelfde rechten en plichten die in de bepalingen van deze wet voorkomen als de andere burgers van de Russische Federatie.²

4.6. Verzoekster betwist de vaststelling dat de benodigde medicatie toegankelijk is en betoogt dat personen uit de Zuidelijke Kaukasus beperkingen hebben. Haar raadsman merkt daarbij op dat in het advies wordt verwezen naar een website maar dat hij daaruit niet kan opmaken dat Tsjetsjenen, Ingoesjen en Dagestanen dezelfde rechten en plichten hebben als andere burgers van de Russische Federatie. Er is nergens een link naar een taal die *“begrijpbaar”* is. De raadsman wijst er tevens op dat de Raad bijgevolg zijn wettigheidscontrole niet kan uitoefenen.

4.7. Verzoekster is van Tsjetsjeense origine, zoals blijkt uit het administratief dossier. Uit het medische advies volgt dat de ambtenaar-geneesheer deze etnische origine zelf van belang heeft geacht voor zijn onderzoek naar de toegankelijkheid van de benodigde medicamenteuze behandeling die blijkens de stukken van het administratief dossier enkel beschikbaar is in een apotheek in Moskou. Hij benadrukt immers uitdrukkelijk dat elke Russische burger het recht heeft op vrij verkeer en de keuze van verblijfplaats en woonplaats binnen de Russische Federatie en dat Tsjetsjenen dezelfde rechten en plichten hebben als andere burgers van de Russische Federatie.

De ambtenaar-geneesheer baseert zich voor dit standpunt op een bron die wordt vermeld in voetnoot nummer 2 van zijn medisch advies, namelijk een document van de *“Federale Dienst van Migratie ‘Het recht van de burgers van de Russische Federatie op vrij verkeer en de keuze van de verblijfplaats en de woonplaats binnen de Russische Federatie’* te consulteren via volgende weblink: <http://www.fms.gov.ru/law/860/details/42881>.

Opdat de Raad zijn wettigheidstoezicht kan uitoefenen, dienen de door de ambtenaar-geneesheer geraadpleegde bronnen ofwel online consulteerbaar te zijn, ofwel consulteerbaar te zijn in het administratief dossier. Een uitprint van deze bron is niet beschikbaar in het administratief dossier. Verder blijkt de vermelde webpagina niet online consulteerbaar door de Raad omdat er een probleem is met het beveiligingscertificaat van de website. Daarbij wordt volgende melding gemaakt: *“Problemen met beveiligingscertificaten kunnen duiden op een poging om u informatie te ontfutselen of om informatie die u naar de server verzendt, te onderscheppen. U wordt aangeraden om deze webpagina te sluiten en niet naar deze webpagina te gaan.”* Andere pogingen om de website te consulteren, leiden tot volgende melding: *“Deze site is niet veilig. Dit betekent mogelijk dat iemand probeert u te misleiden of gegevens te stelen die u naar de server verzendt. U moet deze site onmiddellijk sluiten.”*

Het online consulteren van de webpagina, via de weblink die wordt vermeld in het medisch advies, is dus mogelijk niet veilig. Er kan en mag van de Raad niet worden verwacht dat hij zich begeeft op mogelijke onveilige en onbetrouwbare websites en hierbij het risico neemt dat de internet- en serverbeveiliging van dit rechtscollege in gevaar wordt gebracht.

De correctheid van het standpunt dat elke Russische burger het recht heeft op vrij verkeer en de keuze van verblijfplaats en woonplaats binnen de Russische Federatie en dat de benodigde medicatie die beschikbaar is in Moskou voor verzoekster toegankelijk is omdat Tsjetsjenen dezelfde rechten en plichten hebben als andere burgers van de Russische Federatie, kan dan ook niet worden gecontroleerd aan de hand van de verwijzing naar een webpagina in het advies van ambtenaar-geneesheer.

4.8. De verwerende partij brengt hier tegen in dat de ambtenaar-geneesheer zich *“in het kader van onderzoek naar de beschikbaarheid (...) geenszins [beperkt] tot de enkele verwijzing naar het internetadres, doch baseerde hij zich op verschillende bronnen”*.

De Raad stelt vast dat in casu kritiek wordt geuit tegen het toegankelijkheidsonderzoek en niet het beschikbaarheidsonderzoek. Verder blijkt dat de ambtenaar-geneesheer zich slechts op één bron steunt voor zijn standpunt dat elke Russische burger het recht heeft op vrij verkeer en de keuze van verblijfplaats en woonplaats binnen de Russische Federatie en dat Tsjetsjenen dezelfde rechten en plichten hebben als andere burgers van de Russische Federatie, met name door verwijzing naar de voormelde webpagina. De verwerende partij duidt niet concreet aan welke andere bronnen, naast de vermelde webpagina, dit standpunt onderbouwen. Bovendien blijkt bij nazicht dat de andere bronnen die in het medisch advies worden vermeld ter ondersteuning van andere standpunten en die zich in het administratief dossier bevinden, geen uitdrukkelijke inlichtingen bevatten over de *“federale Russische wet op « het recht van de burgers van de Russische Federatie op vrij verkeer en keuze van de verblijfplaats en de woonplaats binnen de Russische Federatie »* waaruit blijkt dat *“Tsjetsjenen, de Ingoesjen en de Dagestanen (...) als burgers van de Russische Federatie dezelfde rechten en plichten [hebben] die in de bepalingen van deze wet voorkomen als de andere burgers van de Russische Federatie”*. Het is overigens niet aan de Raad om naar bronnen te zoeken die het standpunt van de

gemachtigde kunnen onderbouwen en daardoor de motieven van de bestreden beslissing te substitueren door eigen motieven.

Verwerende partij stelt verder nog dat verzoekster in gebreke blijft om aan te tonen dat de informatie die werd opgenomen in de geraadpleegde website incorrect zou zijn omdat zij zich beperkt tot ongestaafde kritiek. De Raad wijst er evenwel dat de voormelde website niet consulteerbaar is om beveiligingsredenen en dat er zich geen uitprint van deze website in het administratief dossier bevindt. Als gevolg daarvan kan de Raad zijn wettigheidscontrole niet uitoefenen. Hij kan in het bijzonder niet nagaan of de ambtenaar-geneesheer is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en deze correct heeft beoordeeld. Wanneer de Raad niet kan nagaan of het standpunt dat elke Russische burger het recht heeft op vrij verkeer en de keuze van verblijfplaats en woonplaats binnen de Russische Federatie en dat Tsjetsjenen dezelfde rechten en plichten hebben als andere burgers van de Russische Federatie steun vindt in objectieve bronnen dan moet worden vastgesteld dat dit standpunt evenzeer als “ongestaafd” kan worden beschouwd.

4.9. Gelet op bovenvermelde vaststellingen, stelt verzoekster dan ook terecht dat niet kan worden nagegaan of het motief over de toegankelijkheid voor haar als Tsjetsjeense vrouw van de benodigde medicatie die beschikbaar is in Moskou, wel deugdelijk is. In het bijzonder kan niet worden geverifieerd of de ambtenaar-geneesheer uit het stuk waarnaar hij verwijst wel de juiste conclusies heeft getrokken. inzake de toegankelijkheid van de benodigde medicatie. Op dit vlak is het voor de Raad inderdaad onmogelijk om zijn opdracht tot wettigheidstoetsing uit te voeren.

Bijgevolg kan de juistheid van bestreden beslissing, met name dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat verzoekster lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst, die integraal steunt op het advies van de ambtenaar-geneesheer, evenmin worden nagegaan.

De eerste bestreden beslissing dient om die reden te worden vernietigd zodat een verdere bespreking van het middel zich niet meer opdringt.

5. Het beroep in de zaak *sub II*

Onder punt 3 werd vastgesteld dat er een nauwe feitelijke samenhang is tussen de eerste bestreden beslissing waarbij de aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit de gegevens van de zaak blijkt immers dat de verweerder pas tot de afgifte van het bevel heeft besloten nadat hij zich een standpunt had gevormd over de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit de feitelijke elementen van de zaak blijkt dan ook dat de verweerder de afgifte van het bevel om het grondgebied heeft verbonden aan de beoordeling van de in de aanvraag ingeroepen medische toestand. Een dergelijke gedragslijn is in overeenstemming met de verplichting ex artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet om rekening te houden met verzoeksters gezondheidstoestand. Dit wordt overigens door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen bevestigd waarbij zij, voor wat betreft het bestreden bevel, benadrukt dat de medische toestand van verzoekster reeds uitvoering werd onderzocht in het kader van de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de vaststelling dat de eerste beslissing dient te worden vernietigd om reden dat de Raad zijn wettigheidscontrole van bepaalde onderdelen van het advies van de ambtenaar-geneesheer niet kan uitvoeren, dient met het oog op de rechtszekerheid en in het belang van een goede rechtsbedeling het bevel om het grondgebied te verlaten eveneens uit het rechtsverkeer te worden gehaald en te worden vernietigd. Er kan immers niet worden uitgesloten dat het aangevoerde medische probleem mogelijk kan worden weerhouden in de zin van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zodat in die omstandigheden verweerder niet zou hebben besloten tot de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij nogmaals moet worden verwezen naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Het middel van verzoekster en de argumentatie van verwerende partij daartegen, zoals ontwikkeld in de nota met opmerkingen, behoeven om deze reden geen verdere bespreking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 15 juli 2017 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en de beslissing van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES